

вамъ ти. Ще си изпатишъ, разбра ли? Крадецъ!

Желю. (Плаче, презъ сълзи). Не съмъ ги взелъ, Димко. Ако си ималъ пари, другъ ги е взелъ.

Маринъ. Другъ ли? Не те е срамъ! Само ти пипаше палтото, въшльо, дрипльо.

Желю. (Плаче още по-силно). Не съмъ ги взелъ, кълна ви се. Претърсете ме.

Маринъ. Че ти си ги скрилъ вече. Ти знаешъ, че може да те претърсимъ и затова си имъ намърилъ мѣсто.

Радко. Паритѣ трѣбва да сж въ стаята, защото азъ, като дойдохъ, заварихъ Желя самъ въ стаята. Той тука ги е скрилъ.

Желю. Охъ, майчице! (Хваща се за главата съ дветѣ ръце). Разберете ме, не съмъ ги взелъ.

Петковъ. Деца!

(Всички се размърдватъ и отиватъ по мѣстата си).

Петковъ. Какъвъ е този шумъ, деца?

Димко. Желю ми открадна петдесетъ лева, господинъ учителю!

Петковъ. Желю открадналъ твои пари ли? Вѣрно ли е, Жельо?

Желю. Азъ не съмъ крадецъ, господинъ учителю; не съмъ му взелъ паритѣ, не съмъ ги открадналъ.

Маринъ. Лъже, господинъ учителю, той ги е взелъ.

Петковъ. Ти, Марине, мълчи. После ще те питамъ. Кажи ми, Жельо, ти ли взе паритѣ?

Желю. Не съмъ ги открадналъ, господинъ учителю, не съмъ ги открадналъ. (Плаче).

Петковъ. Погледни ме, Жельо, право въ очитѣ. Ха така. Гле-

дай ме сега така и ми кажи, ти ли ги взе?

Желю. Господинъ учителю, казвамъ ви, не съмъ ги взелъ.

Петковъ. Добре! Димко, какъ ти се загубиха паритѣ?

Димко. Ние си играехме, господинъ учителю, на двора. Стоплихъ се и си съблъкохъ палтото. Сложихъ го край черницата, до лоста. Когато после си взехъ палтото, паритѣ ги нѣмаше. Татко ми ги даде да си купя учебници. Маринъ, Лалка и Стефчо видѣли, какъ Желю ми пипалъ палтото.

Мириъ. Пипалъ палтото и взелъ паритѣ.

Петковъ. Марине, ти не се обаждай. Вѣрно ли е, Жельо, че си пипалъ палтото на Димко.

Желю. Вѣрно, господинъ учителю, но азъ само го премѣстихъ, за да се дигамъ на лоста.

Петковъ. И пари не си видѣлъ.

Желю. (Плаче). Не съмъ видѣлъ, господинъ учителю, не съмъ взималъ пари, не съмъ открадналъ. Мама казва, че е лошо да се краде. Не съмъ ги открадналъ. Господинъ учителю, не съмъ ги открадналъ.

Петковъ. Ако случайно си ги взелъ и те е срамъ сега да кажешъ, не бой се, нищо нѣма да ти сторя.

Желю. (Всрѣдъ хълцания). Не съмъ ги взелъ, господинъ учителю, не съмъ ги взелъ, азъ не крадя.

Маринъ. Той ги е взелъ и сега лъже. Дрипльо, гладникъ! Защото, като прамѣсти палтото, веднага влѣзе въ класната стая: избѣга отъ двора. Крадецъ!